

שבת קודש פרשת תצוה – שושן פורים – ט״ו אדר תשפ״א Shabbos Parshas Tetzaveh - February 27, 2021

הדלקת נרות שבת – 5:26 | זמן קריאת שמע / מ״א – 8:45 | זמן קריאת שמע / הגר״א – 9:21 | סוף זמן תפילה/הגר״א – 10 זמו לתפילת מנחה גדולה-12:39 | שקיעת החמה שבת קודש-5:45 | מוצש״ק צאת הכוכבים-6:35 | צאה״כ / לרבינו תם - 6:57

> כואת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ **DJ** שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

לקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב כי איל

מלאים הוא וגו' (כמ. כב) - שלימות בין אדם לחבירו ובין אדם למקום

הכתוב שהמלואים שלמים. שמשימים שלום למזבח ולעובד העבודה ולבעלים. לכר אני

מצריכו החזה להיות לו לעובד העבודה למנה. וזהו משה ששימש במלואים. והשאר

אכלו אהרז ובניו שהם בעלים. כמפורש בעניז. טרם דברינו נבאר את תוכז דברי רש״י:

הנה הכתוב מונה את כל הנתחים מקרבן המילואים העולים המזבחה. וכרי ליתן טעם

מדוע גרוע זה הקרבז מז ה'עולה' שאיז החזה ויתר בשר השלמים מצטרפים עם הנתחים

זמנויים להיקרב – כדחזיניו להלו שהחזה ניתו למשה למנה. (פסוק כו) והבשר נאכל

לאהרז ולבניו (פסוק לב) - מסיים הכתוב ׳כי איל מילואים הוא׳. והוא מלשון ׳מלא

שלם'. כלומר. אכז מעולה היא ה'עולה' מצר היותה כליל. אולם מאידר יש מעלה בזה

זקרבז מה שאיז כז בעולה. והוא שעל ידו מתמלאים ידיהם של כל הקשורים אל

קרבז, הז הקב״ה שאליו מקריבים הקרבז, והז הבעלים המביאים אותו להקריבו, והז

ועובד במקדש ומקריבו בפועל, וזהו המין נקרא בכל מקום שלמים׳, והוא מלשון

והנה לאמיתו של דבר איז לר מעולה בקרבנות יותר מז ה'עולה' כי היא נקטרת

שלימות'. כי לזאת יקרא שלמות. דבר שהכל נהנים ממנו. צכתו״ד.

נה פרש״: כי איל מלואים הוא - שלמים. לשוז שלימות שמושלם בכל. מגיד

עולות זכה השלמים' בתוארו. כי במקום שיחפוז ה' בעולה אי אפשר לרצותו בשלמים. ובהכרח שזה התואר לא בא ללמד כי אם על כללות העבודה לשמים. כי איז השלימות בשום עבודה אם לא שהוא לשביעות רצונם של כל הסובבים אותו. דהנה לפעמים מקבל האדם על עצמו איזה קבלה טובה. ואינו שם על לב שקבלה טובה זו הינו על חשבונו של הזולת. אולם באמת לבו לשמים ואינו מתכוויז לצער את הזולת. אבל רצוז זה שנתעורר בו לעבוד עבודה זו אינו מניחו לעזוב את קבלתו. ועל כן הוא מתעלם מעצם העובדה שהוא רודה באחרים. עבודה זו הינה בגדר 'אליה וקוז' בה' היא אכז טובה לשמים אולם רחוקה היא מלקבל תואר

שלימות'. כי לא בזאת יהפוז ה' שיעבדוהו גם בתנאים המכבידים על הזולת. המחשה לכר הוא ענין אפיית המצות. שיש הרבה אנשים שלהם הקפדות שונות ומשונות בסידור האפיה והטחינה שקדמה לה. ובבואם אל מקום הטחינה והאפיה הם מצהירים את כל חומרותיהם בפני עובדי המקום. והינם דורשים שיתאמצו לעשות את העבודה שתהיה לשביעות רצונם. ואינם שמים לב שאלו הפועלים אינם מורגלים בכגוז דא. והיגיצה הנדרשת מהם היא מצבר לכוחותיהם. וכשאיז משלמים להם תוספת ממוז על יגיעם הרי הם מורגשים כנרדפים. והנה זה האדם הרודה נדמה לו שהינו מרצה את בוראו בכר שמהדר במצוות. אולם לאמיתו של דבר לא באלה חפץ ה׳. ומן הראוי הוא שתיכף בעת שמקבל עליו האדם הקבלה טובה יבחוז את המעשה אם תהיה ביכולתו לעמוד במשימתו מבלי שיפגע בזולתו וגם אם באותה שעה אינו מבחיז שתהיה אי פעם הדבר לתקלה יקדים תנאי להקבלה טובה שאם יבחין ברבות הימים שאין הנהגתו רצויה לבריות יזיר את עצמו ממנה. וכז בכל עניז יש צורר במחשבה קודם לקבלה. האיר ומתי לעשותה באופז שלא יגרום צגמת נפש להזולת...

בתענית. מפני חילול השם. שהיו כמה וכמה מבני ישראל שהיו אוכלין ושותים ומקלקלין בסעודתו של אותו רשע. הרי מבואר מדבריו, שיסוד החטא של מה שנהנו מסעודתו של אותו רשע היה. שחללו שם שמים, שאפילו אם לא עשו שום מעשה עבירה שם, וכל מה שאכלו היתה כשרה, מ״מ זה שהלכו לסעודתו היה חלל שם שמים. וידעו שעוז הלל השם המורה יותר מכל עבירות שבתורה.

וזהו תכלית האדם בהאי עלמא כדתנז במתני' (סוף אבות): "כל מה שברא הקב״ה בעולמו לא ברא אלא לכבודו שנאמר: כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו". ע"כ, וביאר המהר"ל וז"ל. "ואפשר לומר כי מפני שכל הפרק איירי בלמוד תורה. ולמוד תורה צריר לשמור ולקיים מצות בוראו וזהו כבוד שמים. ולא שיהיה מכויז לכבוד עצמו שכל אשר ברא הש"י ברא לכבודו. לכר אמר כל מה שברא הקב״ה בעולמו וכו״. עכ״ל. וכן כתב הגר״א (בביאור הגר״א לספרא דצניעותא עמ' ל״ב) וז״ל. ״שעיקר הכונה של איז סוף הוא שיתגלה שמו בעולם. וזה כונת בריאת העולם". עכ"ל. ועי' במש"כ הרבינו יונה (שערי תשובה שער ג'. קנח): "וצתה צמוד והתבונו גודל חיובנו לקדש את השם. כי ציקר מה שקדשנו השם יתב" בתורתו ובמצותיו והבדילנו להיות לו לעם - כדי לקדשו וליראה ממנו. ראוי שיהיו מקרישיו קרושים. בשגם הכלים שעוברים בהם לפני השי״ת צריכים להיות קורש״.

עכ״ל. ולפי זה מובז היטב מרוע נתחייבו מיתה. שעברו על עוז חמור עד מאוד.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

expense

Relevant Halachos During These Trying Times (45) Quarantine for Megillah Laining. Question: Unfortunately, I am still in quarantine this *Purim* and cannot find anybody to come and lain Megillas Esther for me. What are my options? Answer: To fulfill one's obligation of *Krias Megillah* by phone or hearing it over Zoom, is very debatable. Some *Poskim* (1) hold that one can definitely not be *votze* in this manner because this is not the reader's actual voice that he is hearing, but rather an artificial combination of electrical currents that sound like the reader's voice. **R' Moshe Feinstein** *zt*"*l* (2) writes that there are possible reasons to permit it. However, since he is not completely sure in this case, he rules against actually doing it. Thus, this should be considered a last resort if there is nothing else to do. If one does end up coming onto this last resort, the reader should not say a *beracha* unless he is also being *motzie* himself or other people who are with him.

If one can get hold of a kosher *Megillah* scroll, which many people own and are willing to lend after they have been yotze, there is another option for one who is not fluent in the reading and cannot read it properly himself. A certain Talmid Chacham very slow and clear fashion. Anybody can listen to him while at without a beracha, if he needs to do it.

מאת הגאון מו״ר הרב ברוך הירשפלד שליס״א, שה ראש כולל עטרת חיים ברור, קליבלנד הייטס

the same time, read the words by himself from the kosher Megillah in front of him. There is enough time between the recorded words for one to properly say each word before the speaker starts the next word. The number to call is 641-715-3800, 722078#5781. One should say the three berachos before making the call because right after you call, the voice begins. This method fulfills the *mitzvah* in a *Lechatchila* way.

If one finds this way too long and/or too tedious, there is another way to do it, in which he is only yotze Bedieved. That is, he can hear the majority of the Megillah in the above-mentioned manner and then he can read the rest of it from a printed *Chumash*. If one listens till the end of Perek 5 in the Megillah, he has heard the majority of it, and can now finish it off from a printed Chumash. **Ouestion:** If none of the above works out, is there anything else I

can do, and can I make a "Shehechavanu" on the other mitzvos of the day, like Mishloach Manos, Matanos L'evvonim, Seudas *Purim*, or on the *Yom Tov* of *Purim* itself?

Answer: Because of the various opinions, one cannot say Shehechayanu on the Yom Tov or the mitzvos (3). There is an opinion that one who will not hear the Megillah should say has recorded the entire *Meeillas Esther* onto a phone site in a *Hallel* (4), but because this is very questionable, it should be done

בין הריחים – תבלין מדף היומי – פסחים דף צה:

תפּי'- Shulchan Āruch (תפּי'- די paskens that we say Hallel on both nights of תפּי'- או לולביהן ואין אומרים הלל? paskens that we say Hallel on both nights of Pesach in shul with a beracha. The רמיא says that we don't pasken like this & aren't הלל in shul at night, at all. The סור gives us the brings that his הלל for saving הלל at night in *shul*. He discusses (סמגי מענ' מענ' א bether to make a הלל brings that his הלל He brings that his father's minhag [תרא"ש] was not to make a beracha, since it's split in 2 - half is said before the seudah & half after. There are places that are יהל to say הלל in *shul* at night with a *beracha* to solve this problem & אור comments about this *minhag* by saying: מה טוב ומה נעים".

The Beis Yosef ותכב'- ז'ן brings from the שבלי לקט that "מצות הלל קריאתו מעומד". However, at the Pesach seder since הלל solit in two & said at different times, we aren't מטריח, we aren't איז people to stand. [רגם מובא במשנ"ב תכב-כה]. The Gaon zt" ביאור הגר"א או"ח ס' כב] explains that really since it is only said שעת לעתת we should make a"הלל when we say האפשר ישראל שוחטין פסחיהן ונוטלין לולביהן... when we say הלל, we see that הלל, we see that הלל not a "מצוה בפני עצמה". rather it goes on the מצוה it's attached to. So the beracha said on the mitzvah is sufficient.

In the הלל live א גר"א k said ניהג ke the און און thev bring that **Rav Chaim zt"l** was הלל k said הגדה של פסח מבית ליי at night in shul with a beracha. The ארייט felt that there are 2 הלל pesach night. One is said for the אייט and the one at the Seder is said on the מידים של יציאת מצרים, and one may be הלל with the הלל recited at the Seder. The sefer reports that while still in Brisk, when the הלי started the Brisker Rav and Rav Simcha Zelig Rigler zt"l (Dayan of Brisk) would walk out & be הכלל in this א הלל was done.

In הלל ארות משה, R' Moshe Feinstein zt" savs that if one who is הלל ארות מיד ס' צד] אגרות משה, R' Moshe Feinstein zt" savs that if one who is נוגע ארות הלל ארות משה, ארות משה In shul Pesach night. (1) הגמו"ר שלמה זלמו אוירבאד זצ"ל במנחת מניו that does, he should not walk out, but rather say it without a Beracha.

שלמה איט, ואחרים (2) אגרות משה או"ח ביקח, וו"ח דיקכו (3) שם הימגיב (4) עיין מאירי מגילה יד תשובת כתב סופר או"ח קמ"א

A Special Mazel Toy to Heshie and

Tanva Klein and Shimmy and Sorolle

dels on the upcoming Chasuna of their

children, Yehuda and Lea.

יה"ר שהזיווג עולה יפה בשעה טובה ומצלחח

R' Meir Simcha Hakohen of Dvinsk zt"l (Meshech Chochma) would sav:

ישה משמתם על האבן האחת" - The Yerushalmi (סוטה ז-ד) teaches that the name of Shevet Binyamin appeared on the seems to be alluded to in the words of the *posuk* - ששה משמותם' - a section of their names, indicating that one name is no complete on one stone. Of all the shevatim, it was specifically Binyamin's name that מוקדש לעילוי נשפות הרב מאיר שרגא ב"ר אליהו זצ"ל, יארצייט ו' אדר העעל"ט was split between the two stones, as the posuk states later: 'ובין כתפיו שכן' (דברים לג-יב) יובין כתפיו שכן' חהא נשמחו צרורה בצרור החיים • 'and between the two shoulders (of the Kohen Gadol) he rests. " By his children, Yossie & Chava Krieger

A Wise Man would say: "An investment in knowledge pays the best interest." Printed By: Mailway Services, We CHAT EXAMPLE 103 680+ Serving Mosdos and Businesses And the second in our powering tinsical Worldwide Since 1980 PERSONAL REPORTS AND ANOTHER .998.400:3484 (1-888-Mailway)

ליל לה׳. ואיז ספק בדבר שה׳עולה׳ הנקטרת כחוקה וכמשפטה מעוררת נחת רוח במרומים והיא גם כז בגדר עבודה תמה. אולם בפועל לא ניתן על זה הקרבז תואר של שלימות'. כי תואר שלימות הוא דוקא באופז שיש בו ריצוי לכל.

ଟ

יסוד גדול בעבודת ה' שנינו כאז. דהנה לא כדי לשבח קרבנות שלמים על פני קרבנות לימודים סמית הרב אברהם דניאל אתבונו עדותי אבשטיין שליטיא, בענריס שדה אברהם

הדש לאהרז אחיד לכבוד ולתפארת (כח-כ) בעניז כבוד שמים עשית בגדי נה כל פרשתז איירי בעניז בגדי הכהונה. והתכלית בבגדי הכהונה אמרה הקרא 🗍 שהם ״לכבוד ולתפארת״. שהעוסק בעבודת המלך, החובה מוטלת עליו ללבוש בגרים מכובדים. ויש ללמוד מכאז. דכיוז שכל אחד ואחד מישראל תכליתו הוא לעבוד מלר

לכי המלאכים כל ימיו. החובה מוטלת על כל אחד ואחד לכבד ולקדש שם שמים. איתא במגילה (יב.): "שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי: מפני מה נתחייבו שונאיהו של ישראל שבאותו הדור כליה? א״ל: אמרו אתם! אמרו לו: מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע". ודברים צ"ב. מהו העוז בזה שנהנו מסעודתו של אותו רשע? הנה כתיב במגילת אסתר (א. י): "ביום השביעי כטוב לב המלר בייז אמר למהומז בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלר אחשורוש". וז"ל התרגום: "ומרדכי צלי קדם ה' מז קדמאה דמשתיא עד יומא שביעאה הוא שבתא. לחמא לא אכל ומוי לא שתא, וביומא שביעאה דהוה שבתא עלת קבילתיה וקבילת סנהדרין קדם ה״, עכ״ל. הרי מרדכי היה בתענית כל השבוע, ולא

אכל ולא שתה. וצריך ביאור, מדוע היה מרדכי בתענית? וביאר ר' שלמה אלקביו (הבעל לכה דודי, בספרו מנות הלוי) שהטעם שמרדכי היה

מעשה אבות סימן 7בנים

ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי ... (כח-ג) For over forty years, **Rabbi Chaim Orange** has traveled the world raising money on behalf of *Yeshivas Torah Ore* in Jerusalem, and other important *tzedakos*. His goal is to not just to raise money, but to reach the people who want to give even when they don't know they want to give, so that they can get the most for their tzedaka money by supporting Torah. In his book, "A Collector's Collection," he tells an outstanding story of his tenure as a fund-raiser which took place when he went to visit a doctor's home, accompanied by one of the local rabbis in a certain out-of-the-way town.

We knocked at the door, writes Rabbi Orange, and a youngster asked, "Who is it?" We gave our names and the boy opened the door for us and invited us in. He asked if we were hungry or thirsty. "No, thanks," we both murmured politely.

We took our seats, and asked if his father was home. The youngster said, "No, he isn't here right now. Could you tell me something about your mission and why you're here?" We were slightly surprised at the forwardness of his request.

"We're here to collect funds for a yeshiva in Eretz Yisroel. Is your mother at home?"

"My mother isn't here right now, either," said the boy. "What is the name of the yeshiva? Are donations to the yeshiva tax deductible? Do you have a brochure that I could look at, and have you ever been to our home before?" Despite our surprise at these types of questions coming from someone his age, we provided him with the information he asked for. He took a few minutes to digest it, and then excused himself, asking us to wait for him where we were. "I'll be back in just a minute," he said.

A few moments later, the youth returned with a large check-book, and asked, "Do I make the check out the same way that the yeshiva's name appears on the brochure?" Thoroughly shocked at this point, we answered in the affirmative, and he proceeded to write out a check. A very nice check. He handed it to me, we thanked him, and he began to see us to the front door.

Before we left, I asked him three questions that I'm sure would have been on anyone's mind. "How old are you, if you don't mind my asking?" He replied that he is sixteen-years-old. "I hope you won't be offended," I continued to press, "but how is it that a sixteen-year-old boy is writing checks like this? Shouldn't your father or mother be handling this?

The boy explained that his father was a big-time doctor who lectured all over the country. He was often away from home, and so was his mother. His parents had told him that if a rabbi ever came to the door, he should invite him in and offer him something to eat and drink. Then, he should make sure to give the rabbi a large check so that he didn't have to come back and waste his valuable time. In awe, I asked, "What yeshiva do you attend? I must speak to the head of the yeshiva."

"Oh, I don't go to yeshiva. I go to public school." The boy did not look insulted even in the slightest at my question.

We thanked him again, and took our leave. As soon as we got into the car, I started it right away and asked the rabbi who was with me to please refrain from saying anything. I pulled away from the curb, drove for a few blocks, and then pulled over to the side and parked the car. I turned to the rabbi and asked him what he was thinking. We both agreed that this was no run-of-the-mill kind of situation. Neither of us had ever heard of anything like it. We both felt a strong desire to do whatever we could to get the boy into some sort of a *yeshiva*. With all our good intentions, though, this was never translated into action.

The next year, a young girl answered the door and asked us to sit in the den while she summoned her brother. He came. asked us the same questions as he had the previous year, and gave us another check - this time, for slightly more. During my third visit to the house, I was privileged to meet the parents. I told them what had happened during the previous two years, and asked them the question that had been plaguing me (and the other rabbi) for the last two years. "Why isn't he in yeshiva?"

The mother explained, "He used to learn in the local *yeshiva*, but he was very unhappy there. He wanted to switch to public school, but was willing to make the switch only if he would find two or three rabbis with whom he would commit to learn on a regular basis." Smiling, she then said, "He isn't home right now, because he is learning in *Eretz Yisroel* this year!"

אתה בן אדם הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ... (יהוקאל מג-י)

Yechezkel HaNavi is shown a vision of the holy Shechinah withdrawing from the Bais Hamikdash, leaving it empty and prone to imminent destruction. However, all hope was not lost for Hashem simultaneously showed Yechezkel the intricate plans for the third and final Bais Hamikdash and told him to "describe the Temple to the House of Israel and let them measure its design; but let them be ashamed of their iniquities." Interestingly, Hashem uses the words את "שראל" or "לבית ישראל" which is "אל בית ישראל" which is the more grammatically correct version. What is the reason?

R' Hersh Domaluk shlit'a explains that the word "אל" simply means "to" and it connotes the notion of coming to

תורת הצבי In the rarely read Haftorah of Parshas Tetzaveh, something from a distance. On the other hand, the word "את" has an entirely different connotation.

> *Chazal* say that every Jew carries a torch deep within his soul which is intrinsically tied to Hashem and the holy Bais Hamikdash. The word "את" denotes the idea that the essence of the Bais Hamikdash lives within every member of Klai *Yisroel* and the quickest and surest way for it to be rebuilt is through the cleansing of our very souls.

Of course, this is easier said than done, but the wording that Hashem uses of "הגד את בית ישראל את הבית" teaches us this all-important lesson, that Hashem never gives up on Klal Yisroel and He is only waiting for us to do teshuvah and return wholeheartedly to Him.

כסאניין המשפט את האורים ואת התמים והיו FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L לב אהרן ... ונשא אהרן את־משפט בנ״י על לבו (כח-ל)

These two *posukim* seem to be repetitive; both seemingly stating that Aharon would carry *Bnei Yisroel* on his heart and through his heart on a constant basis. I think the understanding is that *posuk lamed* adds that the Urim v'Tumim were placed into the Choshen but their presence was absent during the Second Bais Hamikdash. Nevertheless, even without them inserted, the Kohen Gadol would carry all of the Yidden on his heart. The posuk adds the word "Tamid" because a true gadol, like Aharon Hakohen, will worry about his flock not only while "in office" or at work, but at all times.

The exemplary *midos* and *lev tov* displayed by *Aharon Hakohen* lie in stark contrast to those of the villain Haman. As we say on Purim in the piyut of "אשר הניא" where it says, "ולא זכר רחמי שאול כי בחמלתו על אגג נולד". Haman had no hakaras hatov to the Jews and specifically *Shaul Hamelech*, who in essence, unwittingly allowed his birth, and his very existence.

This Purim the beracha of "Shehechiyanu" takes on a different light. Most of us were B"H spared from the throes of the illness, and are fortunate to be alive and well, unlike so many others. We must be so thankful to *Hashem*. As we know, Hamar was mistakenly elated when his goral (lots) landed on Adar, the month that Moshe Rabbeinu was niftar. The Gemara says, what he didn't realize was that Moshe was also born on 7 Adar. The question is, how did he know Moshe's yahrtzeit but not his birthday? (Some might say, perhaps because the *Yidden* skipped *tachanun* only on the *yahrtzeit*!))

I think the *pshat* is that Haman thought that death is the end-all of everything. What he failed to grasp was that Moshe lived a life of *shleimus* from 7 Adar till 7 Adar, 120 years later. With such a life, his legacy continues to live for eternity.

Many who perished in the last year were *anashim sh'leimim*. Their legacy continues on as well. We can and must have them in mind in our *tefillos*, and *bezras Hashem*, they will be *melitzei yosher* for us all, hastening the *geula b'mheira*, Amen!

משל למה הדבר דומה ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים ... (ב-כא) The clothes of the *Kohanim* had to be made exactly the correct length for them, not too long and not too short. For this reason, the *posuk* refers to them with the words (מדו בד)" ימכנסי בד" which comes from the word "measure" (see Rashi Vayikra 6-3). The same goes for every Bas Yisroel who wears clothes of *tznius* that are fitting in style and size. They should be sanctified for her special role in the service of *Hashem*. Such subtle levels of modesty are understood only to those who have made themselves sensitive to this issue.

The Chasam Sofer. R' Moshe Sofer zt''l, was once sitting at his *Shabbos* table with a number of his prominent *talmidim*. In the middle of the meal, they began to sing "*Koh Ribon Olam.*" Suddenly, the Chasam Sofer turned pale and *Rebbe* with great concern, fearing he might have eaten nobody can see, a person has to act with special modesty.

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM 🚍 וית זך כתית למאור להעלת נר תמיד ... (כו-כ) THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Hashem told Moshe to tell the Jewish people to prepare pure olive oil to light the Menorah: "Take this oil for YOU." This light is for Bnei Yisroel - not for Hashem. Chazal teach us that Hashem said to them, "It is for the purpose of raising YOU up by making light for ME as I made light for you." **R' Simcha Sheps** zt" explains that by lighting the Menorah in the Mishkan, Hashem was giving Am Yisroel a chance to express their Hakaras HaTov to Him for lighting their way for 40 years in the desert!

R' Sheps takes it a step further and reiterates an important lesson that he learned from his *Rebbe*, **R' Yeruchem Levovitz** zt'', who taught that when someone does a favor for another person, in a certain sense it makes the recipient feel indebted to the giver. When the recipient tries to thank the giver, it is to absolve himself of the uncomfortable feeling of being indebted When the giver tells him, "Don't worry about it, you don't have to thank me," it may seem very magnanimous of him, but in truth, it is not so. Why? For when the giver does not accept the recipient's thank you, it is because he wants the recipient to remain indebted to him! Based on this understanding, one can appreciate the total and complete kindness of Hakadosh Boruch Hu which is unlike the chessed of human beings. Since Klal Yisroel had such a strong desire to express their appreciation to *Hashem* for the Clouds of Glory and Fire that illuminated their way in the desert, *Hashem* gave them the mitzvah of lighting the Menorah in the Mishkan so that they would not feel so indebted to Him! Hashem wanted them to feel that, yes, they do have a way of showing their Hakaras HaTov to Him, to remove the uncomfortable feeling of being indebted.

Unlike the *Mann* and the well of water, the Clouds were a free gift. A benevolent, unsolicited miracle from *Hashem*. In order to put His beloved children at ease, He gave them the opportunity to light the *Menorah* so they don't feel indebted to Him!

something disagreeable, and become ill.

R' Moshe shook his head and explained that he had seen *malachim* (angels) entering the room where they were sitting as soon as they began to sing, but when the *malachim* saw the Chasam Sofer sitting at the table without a jacket, they immediately rushed out. Normally, the Chasam Sofer would sing the *zemiros* only in his *Shabbos* jacket, but this one afternoon he had forgotten, and he expressed his distress.

נמשל: Much of Parshas Tetzaveh discusses the special clothes that were made for the kohen. R' Moshe Sternbuch shlit'a (Taam V'daas) asks why the special linen pants of the kohanim were necessary. The kohen's tunic (כתנת) was long enough to cover him properly. The answer is that the pants symbolized the most important type of modesty, one's inner modesty. Even though this inner covering was not visible to asked them to stop singing. The *talmidim* looked at their the eve, it served as a message that even in a place where